

مقایسه اثر گیاه باریجه و کلر هگزیدین بر باکتریهای پوسیدگی‌زا

- ^۱دکتر بهاره ناظمی سلمان، ^۲دکتر علی یزدی نژاد، ^۳دکتر فخری حقی، ^۴دکتر مهتاب محمدی قیداری، ^{۵*}دکتر سمیرا بصیر شبسنی
 ۱-دانشیار گروه دندانپزشکی کودکان، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران.
 ۲-دانشیار گروه بیوتکنولوژی دارویی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران.
 ۳-استاد گروه میکروبیولوژی و ویروس شناسی، دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران.
 ۴-دستیار تخصصی اندودانتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران.
 ۵-دانشیار، گروه گوش، حلق و بینی، بیمارستان فیروزگر، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات سر و گردن، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۱/۲۰

وصول مقاله: ۱۴۰۲/۹/۹ اصلاح نهایی: ۱۴۰۲/۱۲/۱۲

Comparison the effect of *Ferula gummosa* and Chlorhexidine on dental cariogenic bacteria

Bahareh Nazemi Salman¹, Ali Yazdi Nejad², Fakhri Haghī³, Mahtab Mohammadi Gheydari⁴, Samira Basir Shabestari^{5*}

1. Associate Professor, Department of Pediatrics, School of Dentistry, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

2. Associate Professor, Department of Pharmaceutical Nanotechnology, School of Pharmacy, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

3. Professor, Department of virology, School of Pharmacy, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan

4. Residence of Endodontics, School of Dentistry, Qazvin University of Medical Sciences, Qazvin,

5*. Associate Professor, Department of ENT and Head and Neck, Firoozgar Hospital, School of Medicine, ENT and Head and Neck Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Received: Dec 2024 ; Accepted: April 2024

Abstract

Background & Aim: Dental caries is the most widespread chronic disease, in which bacterial plaque plays a major role in their occurrence. Considering the importance of dental plaque control, side effects of chemical products, availability of medicinal plants in the ecosystem of our country, therefore this study was conducted with the aim of comparing the effects of *Ferula gummosa* plant and chlorhexidine on cariogenic bacteria.

Material and Methods: In this laboratory study, the aerial parts of the plant were collected from Tarom/Zanjan region. Herbarium sample identification was done by Zanjan Faculty of Pharmacy. The essential oil of *Ferula gummosa* was obtained by Clevenger apparatus and prepared by distillation with water. Serial dilutions of essential oils were prepared and the minimum inhibitory concentration and the minimum lethal concentration were determined. Disk diffusion method was used to evaluate the antibacterial effects of essential oil on the tested bacteria (*Streptococcus mutans*, *subrinus*, *salivarius* and *Lactobacillus acidophilus*). In order to evaluate bacterial sensitivity to essential oil and chlorhexidine, well plate method was used. The dates were entered the computer by the SPSS 22 software and analyzed by independent Ttest.

Results: In some samples, the antibacterial properties of *Ferula gummosa* were similar to chlorhexidine. *Ferula gummosa* plant extract had the most effect on *Streptococcus subrinus* and *Salivarius*. The diameter of the inhibitory zone in *Streptococcus subrinus* bacteria was non-significantly greater than that of chlorhexidine.

Conclusion: The antimicrobial effect of *Ferula gummosa* essential oil on cariogenic bacteria was similar to chlorhexidine. It is recommended to use the compounds of this plant as an alternative to other chemical products (mouthwash and toothpaste).

Key words: anti-infective agents, bacteria, plant extract, mouthwash

Corresponding Author: samira_bsh2@yahoo.com

J Res Dent Sci. 2024;21(2):125-132

خلاصه:

سابقه و هدف: پوسیدگی دندانی شایعترین بیماری مزمن فراغیر در دنیا است که پلاک میکروبی در بروز آن نقش اساسی دارد. با توجه به اهمیت کنترل پلاک دندانی، عوارض ناشی از مصرف محصولات شیمیائی، دسترس و ارزان بودن گیاهان دارویی در زیست بوم کشورمان لذا این مطالعه به منظور مقایسه اثر گیاه باریجه و کلرهگریدین بر باکتریهای پوسیدگی زای دندان انجام شد.

مواد و روشهای: در این مطالعه آزمایشگاهی اندامهای هواپی گیاه باریجه از منطقه طارم استان زنجان جمع آوری شد. شناسایی نمونه هرباریومی توسط دانشکده داروسازی زنجان انجام گرفت. انسانس آن توسط دستگاه کلونجر جمع آوری گردید و به روش تقطیر با آب تهیه شد. رقتها سریالی انسانها تهیه گردیدند و متغیرهای حداقل غلظت مهار کنندگی و حداقل غلظت کشنندگی تعیین شدند. ارزیابی اثرات ضدبакتریایی و حساسیت باکتریایی بر روی باکتریهای استرپتوکوک موتناس، استرپتوکوک سوبرینوس، سالیوایروس و لاکتوباسیلوس توسط روش انتشار دیسک و چاه پلیت انجام شد. انتخاب چاهها و نحوه اختصاص باکتریها بصورت تصادفی صورت گرفت. اطلاعات توسط نرم افزار SPSS 22 وارد کامپیوتر و توسط تی تست مستقل آنالیز گردیدند.

یافته‌ها: خاصیت ضدبакتریایی گیاه باریجه در بعضی نمونه‌ها مشابه کلرهگریدین بود. عصاره گیاهی باریجه بیشترین اثر را بر استرپتوکوک سوبرینوس و استرپتوکوک سالیوایروس داشت بطوریکه قطر ناحیه بازدارنده در باکتری استرپتوکوک سوبرینوس بصورت غیرمعناداری بیشتر از کلرهگریدین بود.

نتیجه‌گیری: تاثیر ضد میکروبی انسان گیاه باریجه بر باکتریهای پوسیدگی زا مشابه کلرهگریدین بود. استفاده از ترکیبات این گیاه بعنوان جایگزینی برای سایر محصولات شیمیایی (دهانشویه و خمیر دندان) توصیه می‌شود.

کلید واژه‌ها: عوامل ضد عفونی کننده، باکتری، عصاره گیاهی، دهانشویه

مقدمه:

و در بسیاری از موارد می‌توانند جایگزین محصولات شیمیایی شوند. محصولات گیاهی کم خطرتر و ارزان‌تر از ترکیبات شیمیایی هستند، لذا اخیراً مطالعات بیشتری در زمینه اثربخشی گیاهان دارویی صورت می‌گیرد.^(۸-۶)

گیاهان تیره *Ferula* دارای اثرات ضد بакتریایی هستند که از جمله آنها میتوان به گیاه باریجه با نام علمی *gummosa Ferula Boiss* آسیای مرکزی بوده و در شمال و غرب ایران نیز می‌روید.^(۹)

^(۱۰) این گیاه با گلبرگهای جدا، ساقه ضخیم به ارتفاع ۱-۲ متر برگهایی به رنگ سبز مایل به خاکستری و پوشیده از تار به طول ۳۰ سانتی‌متر می‌باشد. رشد آن بصورت بوده و از ۵ سالگی به بعد با ایجاد ساقه گل دهنده به مراحل زایشی وارد می‌گردد.^(۱۱، ۱۲) این گیاه دارای خواص ضد تشنج، اسپاسم، سرفه و ضدالتهابی بوده و صمنع

پوسیدگی دندان، بعنوان شایع‌ترین بیماری مزمن فراغیر در دنیا و شایع‌ترین بیماری دهان در واقع تخریب موضعی بافت سخت دندان مستعد بوسیله اسیدهای تولید شده ناشی از تخمیر کربوهیدرات‌ها می‌باشد که پلاک میکروبی در شروع آن نقش اساسی دارد.^(۳-۱) استرپتوکوک موتناس، سالیوایروس، سانگوئیس، سوبرینوس و لاکتوباسیلوس شایع‌ترین باکتری‌های پوسیدگی زا هستند.^(۴-۵)

پلاک دندانی با روش‌های مکانیکی و شیمیایی برداشته می‌شود. علیرغم معرفی کلرهگریدین بعنوان استاندارد طلایبی کنترل شیمیایی پلاک دندانی، به علت عوارض عوارض متعدد از جمله: تغییر رنگ دندان، تغییرات حس چشایی، خشکی و سوزش دهان، اختلال فلور دهان استفاده محدود از آن توصیه گردیده است. در حال حاضر ۲۵ درصد داروهای عرضه شده در ایالات متحده منشاء گیاهی دارند

شدند. شناسایی و تایید نمونه گیاه بومی و کلیه مراحل مربوط به تهیه عصاره گیاهی توسط دپارتمان گیاهان دارویی و آزمایشگاه دانشکده داروسازی زنجان انجام شد. نمونه‌هایی که در شرایط فوق الذکر جمع آوری، نگهداری و شناسایی شدند وارد مطالعه گردیدند و انسس گیری آن‌ها صورت گرفت. انسس حاصل از قسمت‌های هوایی گیاه با تقطیر آبی به مدت ۳ ساعت و با استفاده از دستگاه کلونجر استخراج شد. انسس حاصله با استفاده از سولفات سدیم بی آب، خشک شد و تا زمان آزمایش، در ۴ درجه سانتی گراد در تاریکی نگهداری شد.

برای جداسازی و شناسایی ترکیبات موجود در انسسها از دستگاه کروماتوگرافی گازی Agilent با مدل ۷۸۹۰A و mass detector متیل سیلوکسان به اندازه $30\text{m} \times 0.25\text{mm}$ و با ضخامت فیلم $0.07\mu\text{m}$ بود و گاز هلیوم بعنوان گاز حامل (سرعت جريان ml/min) ۱) مورد استفاده قرار گرفت. دما آون در ابتدا 25°C و سپس تا 25°C افزایش یافت با سرعت min^{-5} و 60°C و دقيقه در این دما ثابت نگه داشته شد. دمای اینجکتور و دتکتور 250°C و 240°C بود.^(۱۳)

برای تهیه رقت‌های انسس گیاهی ابتدا چگالی انسس را بدست آوردهیم ($965 ml/mg$). میزان انسس لازم برای رقت $48 ml/mg$ ، حدود $3mL$ بود که با 100 لاندا $6/900$ ml (Dimethyl sulfoxide) DMSO محیط کشت ترکیب نموده و به حجم 10 ml رساندیم. محلول 1 درصد DMSO برای حل انسس استفاده شد. ترکیب فوق را به حجم 4 ml و 6 تقسیم نمودیم، 6 ml را بعنوان استوک در نظر گرفته شد، سپس در همه لوله‌ها بجز رقت $48 ml/mg$ ، $2cc$ محیط کشت بعنوان رقیق کننده اضافه گردید و از لوله رقت بیشتر 2 ml برداشت و به لوله با رقت نصف لوله قبلی افزوده گردید و تا رقت $48 ml/mg$ ، 0.23 ml ادامه داده شد. غلظت‌های

آن دارای ظرفیت لازم برای استفاده بعنوان هیدروکربن ترپنی با اثر ضد میکروبی می‌باشد.^(۱۶-۱۳) مطالعات مختلف اثرات ضد میکروبی اشکال متفاوت گیاه باریجه را بر بعضی سویه‌ها نشان داده اند که در مواردی تنافضاتی نیز گزارش گردیده است: انسس آن بر اشرشیاکلی، سودوموناس، سالمونلا، لیستریا موثر می‌باشد. انسس میوه و دانه آن در بر باکتری‌های گرم مثبت (استافیلوكوکوس اورئوس و اپیدرمیتس) و گرم منفی (اشرشیاکلی، سالمونلا، سودوموناس) داشته، انسس دانه آن بر انتروکوک فکالیس، استافیلوكوک اورئوس، پاسیلوس سوبتیلیس و سودوموناس موثر است. ریشه این گیاه بر باکتری‌های مدفوع بیماران گاسترولانتریت (پروتئوس، اشرشیا کلی، کلبسیلا و سودوموناس) موثر است. با این وجود برخی مطالعات نشان دادند که انسس این گیاه تاثیر ضد میکروبی کمی بر سودوموناس آئروژینوزا داشته و بر روی استاف مقاوم به متی سیلین اثری ندارد.^(۱۸-۱۳)

باتوجه به تاثیر گیاه باریجه بر بعضی سویه‌های میکروبی و اینکه این گیاه دارویی در زیست بوم کشورمان دسترس و ارزان است اما علیرغم شیع بالای پوسیدگی دندان و اهمیت کنترل پلاک میکروبی و همچنین عوارض محصولات شیمیایی تاکنون مطالعه‌ای در مورد تاثیر آن بر پاتوژنهای دهان دندان انجام نشده لذا این مطالعه با هدف مقایسه اثر گیاه باریجه و کلرهگزیدین بر باکتریهای پوسیدگیزا انجام گردید باشد که گامی کوچک در راستای ارتقا بهداشت دهان جامعه برداریم.

مواد و روش‌ها:

در این مطالعه تجربی- آزمایشگاهی اندام‌های هوایی گیاه باریجه در مرحله گلدهی کامل از زنجان و منطقه طارم جمع آوری و در سایه و در دمای اتاق خشک نگهداری

۰/۰۹۳، ۰/۱۸۷، ۷۵/۰، ۵/۱، ۳، ۶، ۱۲، ۲۴
۰/۰۲۳ و ۰/۰۴۶ تهیه گردید.^(۱۶)

اثر ضد میکروبی عصاره باریجہ بر سویه های باکتریایی ATCC) *mutans* *Streptococcus* ۳۵۶۶۸ و ATCC) *salivarius* *Streptococcus* ۹۲۲۲ و ATCC) *ussobrin* *Streptococcus* ۲۷۶۰۷ و ATCC) *acidophilus* *Lactobacillus* ۴۳۵۶ که از بانک میکروبی سازمان پژوهش‌های علمی صنعتی ایران بصورت لیوفیلیزه تهیه شدند بررسی شدند. پس از سوسپانسیونه کردن لیوفیلیزه‌ها، سویه‌های استرپتوکوکوس بر روی محیط بلاد آگار و لاکتوباسیلوس بر روی محیط ام آر آس آگار کشت داده شدند. بعد از ۲۴ تا ۴۸ ساعت انکوبه کردن در ۳۷ °C، کلونی‌های باکتریایی از نظر خلوص بررسی شدند. در صورت نیاز از پلیت‌های کشت اول ساب کالچر داده شد. به منظور مقایسه اثر ضد میکروبی گیاه باریجہ و کلرهگزیدین دی گلوكونات ۲/۲ درصد، جهت تعیین حساسیت میکروبی جنتامایسین و ۱/۰ درصد DMSO، بعنوان کنترل مثبت و منفی استفاده گردیدند.^(۱۳)

میکروارگانیسم‌های انتخاب شده برای آزمایش از نظر میکروبیولوژیکی شناسایی و در ۸۰ °C- در محیط کشت Brain Heart Infusion شامل ۱۵٪ (V/V) گلیسرول ذخیره شدند. قبل از آزمایش، سوسپانسیون به broth منتقل شد و یک شب در ۳۷ °C کشت داده شد. سپس غلظت ۰/۵ استاندارد مک فارلند سوسپانسیون میکروبی حاوی ۱۰^۵ CFUs/ml باکتری تهیه شد. دو برابر رقت سریال سوسپانسیون در ۰/۱ W/v٪ پپتون در آب مقطور بر روی nutrient agar (NA) برای ارزیابی زنده ماندن تلقیح شد.^(۱۹)

برای ارزیابی فعالیت ضد میکروبی انسانسها از تست انتشار دیسک استفاده شد با استفاده از سواب پنبه‌ای استریل، سوسپانسیون‌های میکروبی با غلظت‌های فوق روی آگار

مولر هینتون پخش شد. دیسک‌های کاغذی استریل (۶mm) در ۱۰، ۱۵ و ۲۰ میکرولیتر از هر انسان خیس خورده و روی صفحات تلقیح شده قرار داده شد. پلیت‌ها به مدت ۲ ساعت در ۴ °C و به مدت ۲۴ ساعت در ۳۷ °C نگهداری شدند. قطر مناطق بازدارنده رشد بر حسب میلیمتر اندازه گیری شد. تمام آزمایشات سه بار تکرار شدند.^(۲۰)

حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC: minimum inhibitory concentration) توسط دستگاه فوتومتر و (MBC: minimum bacterial concentration) توسط کشت میکروبی و شمارش باکتری سنجیده شد. مقادیر MIC و MBC انسان‌ها با استفاده از روش میکرولیت Alamar blue تعیین شد. رقیق سازی پیاپی دوبرابری انسان‌ها با استفاده از میکرولیت ۹۶ چاهکی تهیه شد. ۱۶۰ میکرولیتر DMSO، ۲۰ میکرولیتر انسان و ۱۴۰ میکرولیتر براث مولر هینتون به چاهک‌های ردیف A اضافه شد. چاهک‌های ردیف B تا H ۸۰ میکرولیتر مولر هینتون بروث دریافت کردند. رقیق سازی پیاپی دو برابری انسان در پلیت تهیه شد ۲۰ میکرولیتر تلقیح میکروبی حاوی ۱۰^۵ CFUs/mL از هر میکروارگانیسم و ۲۰ میکرولیتر Alamar blue به چاهک‌ها اضافه شد تا نشان دهنده رشد و تکثیر باکتری‌ها باشد. کشت شبانه در NB به گونه‌ای تهیه شد که غلظت نهایی هر تلقیح حاوی تقریباً ۵×۱۰^۵ CFUs/ml بود. غلظت هر تلقیح با شمارش باکتری‌های زنده در پلیت Trypticase soy agar (TSA) تایید شد. پلیت‌ها در ۳۷ °C ۲۴ ساعت آزمایش شدند. تغییر رنگ از آبی به قرمز بعنوان شاخص رشد باکتری در نظر گرفته شد. MIC بعنوان غلظت انسان (mL) در چاه اول در نظر گرفته شد که آبی باقی ماند. برای تعیین MIC و بدست آوردن MBC ۱۰ میکرولیتر broth از هر چاهک برداشته شد و روی صفحه

شکل ۱- قطر هاله عدم رشد استرپتوفوک سالیواریوس

جدول ۱- قطر ناحیه بازدارنده رشد گیاه باریجه در گونه های باکتریایی مورد آزمایش بر حسب میلیمتر

Pvalue	باکتری ها	کلرھگزیدین	باریجه
۰/۴۹۷	استرپتوفوک موتانس	۱۵±۹/۸۲	۲۰±۵/۱۸
۰/۹۳۷	استرپتوفوک سوبرینوس	۲۳±۱۹/۹۷	۲۲±۶/۰۷
۰/۸۹۷	استرپتوفوک سالیواریوس	۲۸±۲۰/۵۴	۳۰±۵/۹۰
۰/۶۲۲	لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس	۲۰±۱۸/۵۰	۲۶±۶/۱۶

تست **MIC** و **MBC** عصاره استخراج شده از گیاه باریجه علیه استرپتوفوک موتانس، سالیواریوس، سوبرینوس و لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس قابل مقایسه با کلرھگزیدین بود. در غلظت های پایین تر خاصیت ضد باکتریایی گیاه باریجه کمتر از کلرھگزیدین بود، اگرچه در بعضی نمونه ها اثر عصاره گیاهی و کلرھگزیدین به یکدیگر بسیار نزدیک بود. عصاره گیاهی باریجه بیشترین اثر را بر استرپتوفوک سوبرینوس و سالیواریوس داشت. در گونه استرپتوفوک سوبرینوس اثر بازدارنده گیاه باریجه بالاتر از کلرھگزیدین بود. (جدول ۲)

TSA تلقیح شد. پس از انکوباسیون هوایی یک شبه در ۳۷ °C ، باکتری های زنده شمارش شدند. MIC عنوان حداقل غلظت باعث کاهش قابل توجه در زنده ماندن باکتری ها (بیش از ۹۰ درصد) و MBC عنوان غلظت اسانس در نظر گرفته شد که بیش از ۹۹.۹ درصد از تعداد باکتری های اولیه را از بین برد. (۲۵) هر آزمایش برای هر غلظت اسانس و برای هر میکروارگانیسم سه بار تکرار شد و مقادیر میانگین MIC و MBC گزارش گردید در تمامی مراحل انتخاب بین چاهها و نحوه اختصاص باکتری ها بصورت تصادفی صورت گرفت. نحوه تصادفی سازی بدین صورت بود که اعداد تصادفی توسط نرم افزار تولید می شد. اعداد بین ۰/۲۵ تا ۰/۰۵ و ۰/۰۵ تا ۰/۷۵ و ۰/۷۵ تا ۱ به ترتیب به گروه های استرپتوفوک سوبرینوس و موتانس و سالیواریوس و لاکتوباسیلوس اختصاص داده می شدند. در صورت اتمام ظرفیت هر گروه شماره مورد نظر کنار گذاشته شده و باز هم عدد تولید کمی داده های با میانگین ± انحراف معیار، توصیف شدند. میانگین قطر هاله رشد بین شوینده ها توسط آزمون تی مستقل استفاده شد. کلیه تحلیل ها توسط نرم افزار SPSS22 تحلیل گردید. سطح معنی داری برابر با ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها: بطور کلی قطر ناحیه بازدارنده گیاه باریجه در تمام باکتریها (جز سوبرینوس) کمتر از کلرھگزیدین بود. (شکل ۱) در حالیکه قطر ناحیه بازدارنده گیاه باریجه در باکتری استرپتوفوک سوبرینوس بصورت غیر معناداری بیشتر از کلرھگزیدین بود. (جدول ۱)

دکتر بهاره ناظمی سلمان و همکاران

استرپتوکوک سالیواریوس داشت و در گونه استرپتوکوک سبرینوس اثر بازدارنده باریجه بالاتر از کلرهگزیدین بود، اگرچه که این میزان از نظر آماری معنادار نبود.

در این راستا مطالعات مختلف اثرات ضدمیکروبی این گیاه را بر استافیلیوکوک، اشرشیاکلی، کاندیدا، نشان دادند که در برخی موارد نتایج متناقضی نیز گزارش نمودند. اما تاکنون مطالعه‌ای در مورد تاثیر گیاه باریجه بر پاتوژن‌های دهان دندان (خصوصاً استرپتوکوک‌ها) انجام نشده بود.

Abbaszadegan و همکاران^(۱۳) در مطالعه‌ای نشان دادند که عصاره باریجه در غلظتهاي پاين نسبت به هيبوكلايت عليه انتروکوک فکاليس موثرتر بوده اما نسبت به کلرهگزیدين عليه کاندیدا آلبیكنس و استافیلیوکوک اورئوس قويتر است. Asghari G و همکاران^(۱۵) در بررسی انسانس گیاه باریجه منطقه میقان استان سمنان دریافتند که ترکیب‌های: (بتا-پینن) ۸/۸۸، (آلفا-پینن) ۸/۷۵ درصد، (بتا-میرسن) ۲/۲۳ درصد و (میرتال) ۲/۰۷ درصد، از مهم‌ترین ترکیبات تشکیل‌دهنده انسانس بوده و میزان MIC بر علیه باکتریهای استافیلیوکوکوس اورئوس، اشرشیاکلی، شیگلا و باسیلوس بترتیب افزایش یافته‌ند لذا تحلیل نتایج حاکی از آن است که صمغ گیاه دارای ظرفیت لازم برای استفاده به عنوان هیدروکربن ترپنی با اثر ضدمیکروبی می‌باشد.

Ghobadipour و همکاران^(۲۲) در مطالعه‌ای سیستماتیک بیان کردند که روغن میوه باریجه بر باکتری‌های گرم مثبت (استافیلیوکوکوس اورئوس، استافیلیوکوکوس پیدرمیس و باسیلوس ساپ تایتیس) و باکتری‌های گرم منفی (اشرشیا کلی، سالمونلا تیفی و سودوموناس آئروژنوزا) و بر فارچ‌ها (کاندیدا آلبیكنس و C. kefyr) اثر مهاری فوق العاده‌ای دارد. در حالیکه Salehi و همکاران^(۱۶) در بررسی اثر عصاره‌های آبي و الکلي ریشه باریجه بیان کرد که بر اساس روش دیسک و چاهک هیچ هاله عدم رشدی برای هیچیک از سویه‌های باکتریایی مشاهده

جدول ۲- مقادیر حداقل غلظت بازدارنده و حداقل غلظت ضد

باکتری			
	کلرهگزیدین	(MIC μ g/mL) / (MBC μ g/mL)	باکتری‌ها
باریجه			
۰/۵۲۲	۰/۰۰۳۱	MIC	استرپتوکوک
۰/۵۲۵	۰/۰۰۳۱	MBC	موتانس
۲/۳۲۵	۰/۰۰۰۳	MIC	استرپتوکوک سوبرینوس
۴/۶۴	۰/۰۰۱۵	MBC	
۱/۱۶۲۵	۰/۰۰۰۷	MIC	استرپتوکوک سالیواریوس
۲/۳۲۵	۰/۰۰۱۵	MBC	
۲/۳۲۵	۰/۰۰۳۱	MIC	لاكتوباسيلوس
۴/۶۵	۰/۰۰۰۳۱	MBC	اسيدوفيليوس

بحث:

فعالیت ضد میکروبی انسانس‌های گیاهی به ترکیب شیمیایی آن‌ها بستگی دارد. تجزیه و تحلیل انسانس گیاهان دارویی مختلف با کروماتوگرافی، ترکیبات آن‌ها را مونوتراپن‌ها، سیکلیک ترپن‌ها و سایر ترکیبات حاوی اکسیژن مانند الکله، آلدئیدها، استرها، کتون‌ها و فنل‌ها نشان داده است. محققان نشان داده‌اند که در بین این ترکیبات، کارون‌ها از کتون‌ها و تیمول و کارواکرول از گروه فنل‌های ایزومر فعالیت ضد میکروبی نشان داده‌اند. ترکیب شیمیایی انسانس گیاهان متغیر است و ممکن است یک ترکیب در هر انسانس غالب باشد.^(۲۱)

طبق نتایج این مطالعه در غلظتهاي پاين تر خاصیت ضدباکتریایی گیاه باریجه کمتر از کلرهگزیدین بود. اگرچه در بعضی نمونه‌ها اثر عصاره‌ی گیاهی و کلرهگزیدین به یکدیگر بسیار نزدیک بود. عصاره‌ی گیاهی باریجه بیشترین اثر را بر استرپتوکوک سوبرینوس و

در مجموع نتایج این تحقیق حاکی از این بود که انسانس گیاه باریجه خواص ضد باکتریایی در مقایسه با کلرهگزیدین علیه باکتریهای پوسیدگی زا دارد. لذا در صورت انجام مطالعات بالینی تکمیلی، استفاده از ترکیبات باریجه در سایر محصولات از جمله دهانشویه و خمیردنдан با هدف کنترل باکتریهای دهان توصیه میشود زیرا میتواند از نظر اقتصادی مقرر باشد و در کنار اثرات جانبی کمتر نسبت به داروهای شیمیایی در کاهش اثرات زیست محیطی گام مفیدی برای استفاده از داروهای گیاهی در پیشگیری از مشکلات دهان ایفای نقش نماید.

تقدیر و تشکر:

بدینوسیله از معاونت تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی زنجان بابت تصویب طرح تحقیقاتی (A-۶۲۳-۸-۱۲) و همچنین همکاری گروه میکروبیولوژی دانشگاه علوم پزشکی زنجان در راستای اجرای آن تشکر می‌نماییم.

تضاد منافع:

بدینوسیله اعلام مینماییم در اجرای این مطالعه تضاد منافع وجود ندارد و حمایت مالی از هزینه های طرح توسط معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان انجام شده است.

نشد بعلاوه عصاره اتانولی، MIC بیشتری نسبت به عصاره های متانولی و آبی از خود نشان داد. بیشترین حساسیت عصاره متانولی و اتانولی بترتیب مربوط به استافیلوکوکوس اورئوس، اشريشیاکلی و شیگلا دیسانتریه بود. Fallah و همکاران^(۱۷) خاصیت ضد میکروبی علیه مایکوباکتریوم بوویس را نشان دادند گرچه اثر ضد میکروبی در مطالعه ایشان همسو با طرح حاضر تایید گردید اما تفاوت میتواند بواسطه بررسی سویه های مختلف باکتریایی تحت بررسی باشد. Ghasemi و همکاران^(۱۸) خاصیت ضد میکروبی انسانس روغنی میوه گیاه باریجه بر علیه سه گونه باکتری گرم مثبت (باسیلوس سابتیلیس، استاف اورئوس و اپیدرمیس) و سه گونه گرم منفی (اشريشیاکلی، سالمونلا، سودوموناس آیروژنوزا) و خاصیت ضد قارچی علیه دو گونه (کاندیدا آلبیکنس و ۵ کفیر) را نشان دادند گرچه تعداد سویه های میکروبی بیشتری نسبت به این مطالعه را بررسی نمودند اما از جنبه مقداری معناداری اثرگذاری گزارشی را اعلام ننمودند.

نتایج مطالعه آزمایشگاهی B و همکاران^(۱۹) در زمینه مقایسه اثر عصاره روغنی باریجه، بادرشبو و کلرهگزیدین بر انتروکوک فکالیس حاکی از این بود که بادرشبو از جنبه قدرت مهارکنندگی دوبرابر قویتر از باریجه بود. علیرغم اینکه بادرشبو فاقد اثر کشنده بود اما کلرهگزیدین و باریجه تقریباً اثر کشنده مشابه بر انتروکوک داشتند.

از جمله نقاط قوت این مطالعه میتوان به بررسی تاثیر باریجه بر سویه های مختلف باکتریهای پوسیدگی زا اشاره نمود در حالیکه ایشان فقط به بررسی اثر عصاره چند گیاه از جمله باریجه بر روی یک باکتری پرداختند و سایر محققین نیز اثر ضد میکروبی باریجه را بر سایر سویه ها بررسی نمودند.

نتیجه گیری:

References:

- 1.Frencken JE, Sharma P, Stenhouse L, Green D, Laverty D, Dietrich T. Global epidemiology of dental caries and severe periodontitis—a comprehensive review. *J. Clin. Periodontol.* 2017;44:S94-S105.
- 2.Zhang JS, Chu C-H, Yu OY. Oral microbiome and dental caries development. *Dent. J.* 2022;10(10):184.
- 3.Salman BN, Shabestari SB, Jam MS, Tari SA, Shirinbak I. Periodontal parameters and oral hygiene in diabetic and nondiabetic adolescents in Zanjan. *Medical Journal of the Islamic Republic of Iran.* 2020;34:12.
- 4.De Bruyn A, Martin DP, Lefevre P. Phylogenetic reconstruction methods: an overview. *Molecular Plant Taxonomy: Methods and Protocols.* 2014:257-77.
- 5.Al-Shahrani MA. Microbiology of dental caries: A literature review. *Ann Med Health Sci Res.* 2019;9:655-9.
- 6.Yarahmadi N, Hashemian F, Doust RH. Clinical Effects of Chlorhexidine 0.2% and Cetylpyridinium 0.05% Combination in Comparison with Chlorhexidine, Cetylpyridinium and Persica in Reducing Oral Bacteria in Healthy Individuals. *J. Pharm. Care.* 2020;116-22.
- 7.Soleimani N, Ebraze N. Evaluate anti-bacterial effects of cinnamomum verum and ferula gummosa essential oil on some pathogen gram positive and negative bacteria. *New Cellular and Molecular Biotechnology Journal.* 2016;6(23):87-94.
- 8.Salman BN, Sallah S, Abdi F, Salahi S, Rostamizadeh K, Shabestari SB. The Comparison of Antimicrobial Effect of Nigella sativa Nanoparticle and Chlorhexidine Emulsion on the Most Common Dental Cariogenicic Bacteria. *Medical Journal of the Islamic Republic of Iran.* 2021;35.
- 9.Mahmoudi Z, Soleimani M, Saidi A, Iranshahi M, Azizsoltanli A. Effect of Ferula gummosa ethanolic extract on osteogenesis in human mesenchymal stem cells. *Journal of Medicinal Plants.* 2013;12(46).
- 10.Mahboubi M. Ferula gummosa, a traditional medicine with novel applications. *J.Diet. Suppl.* 2016;13(6):700-18.
- 11.Khameneh B, Iranshahy M, Soheili V, Fazly Bazzaz BS. Review on plant antimicrobials: a mechanistic viewpoint. *Antimicrob Resist Infect Control.* 2019;8:118.
- 12.Balekundri A, Mannur V. Quality control of the traditional herbs and herbal products: A review. *Future Journal of Pharmaceutical Sciences.* 2020;6:1-9.
- 13.Abbaszadegan A, Gholami A, Mirhadi H, Saliminabab M, Kazemi A, Moein MR. Antimicrobial and cytotoxic activity of Ferula gummosa plant essential oil compared to NaOCl and CHX: a preliminary in vitro study. *Restorative dentistry & endodontics.* 2015;40(1):50-7.
- 14.Afshar FF, Saffarian P, Hosseini HM, Sattarian F, Amin M, Fooladi AAI. Antimicrobial effects of Ferula gummosa Boiss gum against extended-spectrum β -lactamase producing Acinetobacter clinical isolates. *Iranian Journal of Microbiology.* 2016;8(4):263.
- 15.Asghari J, Gorganli-Doji T, A. Ghaemi E. Phytochemical and antibacterial investigation of the essential oil of Ferula Boiss gummosa plant in Miyan region of Semnan province. *Ecophytochemical of Medicinal Plants.* 2014;2(1):28-35.
- 16.Salehi M, Hashemi Koroi SM, Nasalahi Imran A, Mobini M, Asgharheidari M. Effect of aqueous and alcoholic extracts of roots of Ferula gummosa Boiss. on the growth of *Pseudomonas aeruginosa*. *Journal of Gorgan University of Medical Sciences.* 2013;15(4):18-22.
- 17.Fallah F, Emadi F, Ayatollahi A, Taheri S, Yazdi MK, Rad PK. The anti-mycobacterial activity of the extract of Ferula gummosa. *Int J Microbiol Res.* 2015;4:166.
- 18.Ghasemi Y, Faridi P, Mehregan I, Mohagheghzadeh A. Ferula gummosa fruits: an aromatic antimicrobial agent. *Chemistry of natural compounds.* 2005;41:311-4.
- 19.Nazemisalman B, Vahabi S, Yazdinejad A, Haghghi F, Jam MS, Heydari F. Comparison of antimicrobial effect of *Ziziphora tenuior*, *Dracocephalum moldavica*, *Ferula gummosa*, and *Prangos ferulacea* essential oil with chlorhexidine on *Enterococcus Faecalis*: An in vitro study. *J. Dent. Res.* 2018;15(2):111.
- 20.Weinstein MP, Lewis JS. The clinical and laboratory standards institute subcommittee on antimicrobial susceptibility testing: background, organization, functions, and processes. *J. Clin. Microbiol.* 2020;58(3):10.1128/jcm.01864-19.
- 21.Fayaz F, Roodsari SR, Gachkar L, Pourkaveh B, Safaei HG. The antimicrobial activity of Ferula gummosa on bacterial strains isolated from patients with gastroenteritis. *Arch. Clin. Infect. Dis.* 2011;6(Suppl):21-4.
- 22.Ghobadipour M, Mirazi N, Moradkhani S, Alaei H. Galbanum (Ferula gummosa Boiss). *Journal of Islamic and Iranian Traditional Medicine.* 2014;5(3):245-55.